

- Бѣхъ подсекретаръ.
— Защо взехте тия пари?
— За да не ги взематъ тѣ, прибрахъ ги и послѣ ги предадохъ на тѣхъ.
— На кого ги предаде?
— На К. Попова.
— Какво ти каза той?
— Каза ми, че малъ заповѣдъ да взѣме отъ мене паритѣ.
— Колко пари бѣха?
— 200 лева.
— Каквѣ бѣше по-преди К. Поповъ?
— Той бѣше писаръ.
— Какво поведение имаше той тогава, въ време на бунта?
— Незнайахъ че е имало бунтъ, нито зная нѣщо за неговото поведение.

Подсѫд. К. Поповъ: Тия пари по заповѣдъ на Горанова ми сѫ дадени. Помни ли свидѣтеля, какво гласеше расписката, която му дадохъ, когато той предаде паритѣ?

- Не можд да си припомня, г-нъ предсѣдателю.
— Не гласеше ли въ расписката най-напрѣдъ, че по заповѣдъ на предсѣдателя на Приврѣменното Правителство се предаватъ тия пари?

— Азъ казахъ по-напрѣдъ, че по заповѣдъ на Горанова ги предадохъ азъ.

- Азъ искалъ ли съмъ отъ свидѣтеля пари?
— Не ми е искалъ той направо отъ менъ пари, но менъ се заповѣда да ги предамъ на К. Попова и той ми каза, че по заповѣдъ ги взима отъ мене.

— Намѣри ли свидѣтеля нѣкаква расписка въ чекмеджето на массата?

- Намѣрихъ една расписка, но я предадохъ на предсѣдателя.

(Влиза свидѣтеля Вичу Ивановъ).

Прѣдсѫд.: Свидѣтель Вичу Ивановъ, вий сте повикани за свидѣтель и дадохте клѣтва, че ще покажете право всичко, което знаете по това дѣло, безъ да укриете нѣщо, като помните, че за всичко това, ще отговаряте предъ Бога и предъ закона.

Раскажете всичко, каквото знаете по това дѣло, по Бургаский бунтъ.